

Prikkelende quotes uit het AGORA-archief

Universitair docent in Spatial Planning Linda Carton hamert in 2018-1 op de noodzakelijke ruimtelijke aanpassingen als gevolg van de klimaatverandering:

"Het nieuwe verhaal van de ruimtelijke planning in Nederland vraagt om leiderschap en concrete voorstellen. Om aan de slag te gaan met eigentijdse multi-stakeholder governance modellen. Zie als voorbeeld de opkomende energiecoöperaties, gebiedscoöperaties en wooncoöperaties. Waar steden als bron van werk én van gezonde leefstijl dienen. Waar mensen wereldkampioen pensioensparen zijn, en waar dit geld niet belegd is in olie, kolen en gaswinning, maar in energieneutrale woningen, scholen, en gezonde lucht."

Oud wethouder city-marketing in Den Haag Frits Huffnagel is in 2013-4 duidelijk over dat de ene citymarketingcampagne de andere niet is:

"Sommige gemeentes, die zich in feite in niets onderscheiden, kunnen misschien beter helemaal niet aan citymarketing doen. Dan krijg je van die slogans als 'een dijk van een gemeente,' helemaal vreselijk!"

Politicooloog, antropoloog en verkeerskundige Kris Peeters begint zijn column in 2014-2 op originele en humoristische wijze:

"Of ik een column zou willen schrijven met daarin een langetermijntoekomstscenario voor een transitie naar duurzame mobiliteit? In 600 woorden alstublieft? En ik zeg daar dan 'ja' op, ijdeltuit die ik ben. Laat ik al beginnen met 'langetermijntoekomstscenario' aan elkaar te schrijven. Om woorden te sparen."

Marjolein Cox schrijft in 2016-2 dat het middelbare school vak aardrijkskunde meer aandacht aan 'systeemdenken' zou moeten geven:

"Hoe is klimaatverandering gerelateerd aan internationale migratie? Waarom kan de aankoop van een smartphone gevolgen hebben voor de oorlog in het oosten van de Democratische Republiek Congo? Onze wereld is behoorlijk complex geworden en de onderlinge verwevenheid neemt alleen maar toe. Het begrijpen van deze complexiteit is dan ook essentieel en daarop inzetten in het onderwijs is een evidentie. Hoewel leraren, lerarenopleiders, pedagogisch begeleiders en ontwikkelaars van educatief materiaal de noodzaak lijken te begrijpen, merken we in de klasrealiteit nog maar beperkt actie."

Oud-minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer Jacqueline Cramer schrijft in 2016-1 een Vrije Ruimte over de rol van de ruimtelijke planner in het hedendaagse beleid:

"Voor mij vertegenwoordigen mensen opgeleid in ruimtelijke ordening en stedenbouw deze generalisten. Zij moeten niet alleen kennis uit diverse velden kunnen integreren maar ook diverse beleidsterreinen op elkaar af kunnen stemmen. Doordat we steeds meer functies en belangen in ruimtelijke ontwikkeling met elkaar moeten verenigen, neemt de complexiteit van besluitvorming toe. We zullen daarom dergelijke beleidsprocessen slim moeten registreren."

Oud-minister van VROM Jan Pronk bepleit in 2013-3 een integrale, gebalanceerde aanpak voor ruimtelijke ordening:

"Afhankelijk van hun politieke kleur of van hun mandaat bepleiten politici veelal maximum- of minimumposities: de regie volledig in handen van het Rijk, of juist geheel gedecentraliseerd naar gemeenten, dan wel ruim baan voor de markt. Achter uitgesproken voorkeuren ligt vaak de wens macht niet uit handen te geven. Echter, extreme posities leiden zelden tot optimale uitkomsten. Een optimaal gebruik van schaarse ruimte, om alle doelen te verwezenlijken betreffende wonen, werken, recreëren, mobiliteit, milieu, ecologie en veiligheid, vereist een optimale afweging van waarden, doeleinden en belangen, en regelmatige inspraak."

Manuel Aalbers en Michaël Deinema tonen zich in 2009-3 niet erg onder de indruk van het Amsterdamse Plan 1012, en vermoeden dat er in feite andere motieven achter schuilgaan:

"De situatie van prostituees wordt niet verbeterd met Plan 1012, maar de Wallen worden er wel mee veilig gemaakt voor investeringen. Wethouder Asscher verkoopt Plan 1012 als een pleidooi tegen criminaliteit en voor vrouwenrechten, maar het is in vele opzichten vooral een pleidooi voor het op gang houden van de groeicoalitie waarin de gemeente Amsterdam een centrale positie inneemt. Niet voor niets werkt de gemeente niet alleen samen met organisaties met een publieke taak, zoals woningcorporaties, maar ook met private partijen zoals grootwinkelbedrijven, beleggingsfondsen en hotelketens."

Hoogleraar stedenbouw Michiel Dehaene in 2013-2 over het publieke debat omtrent het ontwerp van de Antwerpse ring, een vaak terugkerend thema in AGORA in de afgelopen jaren:

"Voor mij was de Lange Wapper-discussie vooral tekenend voor de rol die ontwerpers en vormgevers op zich namen. Als stedenbouwkundige geloof ik namelijk in de meerwaarde van ontwerp bij het produceren van intelligente oplossingen voor complexe stedelijke vraagstukken. Maar wat bleek in dit verhaal? Ruimtelijke ontwerpers waren er vrij snel vanuit gegaan dat ze aan de fundamentele keuze voor het tracé, met sluiting van de bestaande ring, eigenlijk niets konden veranderen. Kwaliteit leveren binnen de gemaakte tracékeuze was de uitdaging."

Cultureel planoloog Hans Venhuizen betoogt in 2015-3 dat we in Nederland soms best zouden kunnen leren van stedenbouwkundige praktijken in de Balkan:

"Na een aantal bezoeken aan Albanië was het beeld dat ik met Balkan-stedenbouw verbonden had, volledig gekanteld. Het eeuwige vlechtwerk uit de onaffe bouwwerken straalde plots geen treurigheid meer uit, maar representeerde voortaan optimisme, initiatief, geduld en hoop. De kanteling was zo sterk dat ik uiteindelijk ook bij mezelf een opkomend verlangen tot 'balkanisering' bespeurde. Juist het eigen initiatief en de grote betrokkenheid bij stedelijke ontwikkeling worden in Nederland, met een dwangmatige neiging tot planmatige controle van de gebouwde omgeving, node gemist."

Hans Leeflang, initiatiefnemer van het 'Jaar van de Ruimte', erkent in 2015-2 dat het nuttig is om lessen te trekken uit het verleden, maar houdt daarbij ook een slag om de arm:

"Het is duidelijk dat de toekomst niet zondermeer kan worden afgeleid uit het verleden, daarvoor verandert de maatschappelijke context te veel en te snel. De overheid heeft inmiddels een geheel andere positie in de samenleving. En de opgaven zijn anders dan 25 jaar geleden."

